

ה"ת 50173/01/16 - מסעוד עיסא נגד משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 50173-01-16 עיסא נ' משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז נוריאלי
המבקש	מסעוד עיסא
נגד	
המשיבה	משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה)

החלטה

רקע

1. לפני בקשה להחזרת תפוס, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").
2. הבקשה מתייחסת לרכב מסוג משא, מספר רישוי 20-727-15 (להלן: "הרכב").
3. ביום 14.1.16 נתפס הרכב בחשד לביצוע עבירות של לכלוך רשות הרבים, השלכת פסולת ופסולת בניין ועיסוק ללא רישיון או היתר זמני. הרכב חשוד כי השליך פסולת בניין בשטח פתוח ברשות הרבים במספר הזדמנויות.
4. לטענת ב"כ המבקש, עסק המבקש בהובלת פסולת והשליכו בהתאם לאישור שניתן לו מטעם עיריית כפר קאסם ובהתאם להנחיית קבלן מטעם העיריה, על כן אין הוא נושא באחריות פלילית. עוד נטען כי המשך תפיסת הרכב פוגע בצורה ממשית בעבודתו של המבקש ובפרנסת משפחתו.

5. בתגובה לבקשה, ציינה המשיבה כי הרכב הינו בבחינת ראיה בתיק, כי התפיסה נועדה למנוע את הישנות ביצוע העבירה וכי בכוונתה לעתור לחילוט הרכב בסיום ההליך הפלילי.

לטענת המשיבה, האישור שניתן למבקש מטעם העירייה הינו להשלכת חומר גרוס וממוחזר, כאשר במקרה שלפנינו הושלכה פסולת בניין. לדברי המשיבה בידה ראיות מספיקות להוכחת אשמתו של המבקש.

המשיבה הדגישה את חשיבות ההגנה על איכות הסביבה וטענה כי הפגיעה באינטרס הציבורי נעשתה למטרת גריפת רווח כלכלי אישי. משכך, סבורה המשיבה כי באיזון בין האינטרס הציבורי בהגנה על הסביבה לבין האינטרס הקנייני של המבקש גובר האינטרס הציבורי והפגיעה בקניינו של המבקש היא מידתית ומוצדקת.

תוך הפניה לאסופת פסיקה, טענה המשיבה כי יש להותיר את הרכב בחזקתה עד תום ההליכים המשפטיים.

6. בדיון שהתקיים ביום 3.2.16 חזרו ב"כ הצדדים על טענותיהם. ב"כ המבקש הוסיף כי המבקש לא הורשע בעבר בעבירות דומות וכי אין מקום לתפוס רכב בעבירה ראשונה.

7. בתום הדיון הוריתי לצדדים להגיש לעיוני מסמכים המלמדים על שווי הרכב. ב"כ המבקש הגיש מסמכים וטען כי שווי הרכב הינו 87,000 ₪ וערך השוק הינו 60,000 ₪.

8. על רקע המחלוקת העובדתית, ביקשתי לקבל לידי את תיק החקירה.

דיון והכרעה

9. התנאים החלופיים לתפיסתו של חפץ על ידי שוטר, קבועים בסעיף 32(א) לפקודה. על פי הסעיף הנ"ל, רשאי שוטר לתפוס חפץ אם קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה, או שהיווה אמצעי לביצועה, או אם הוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה וכן אם החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע העבירה.

10. בפסיקה נקבע שרמה ראייתית זו, של "יסוד סביר להניח" דומה לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצרו של אדם בטרם הגשת כתב אישום, לאמור "חשד סביר" לביצוע העבירה (ראה בש"פ 8353/09 **מגאלניק נ'**

מדינת ישראל).

11. משנתפסו החפצים, רשאי המבקש לבקש את השבתם מכוח סעיף 34 לפקודה. בית המשפט מוסמך להורות על המשך החזקתם, השבתם ורשאי הוא להתנות את ההשבה בתנאים שיקבע.

12. בעת בחינת המשך החזקת התפוס בידי המשטרה, על בית המשפט לבחון ולהתייחס, בין היתר, לסיכוייה של החקירה להבשיל לכתב אישום ולמשפט; וכן, האם החשש לשימוש בחפץ לצורך ביצוע עבירה עתידית עודנו קיים, ומה עוצמתו. בית המשפט אמור לבחון מה סיכויי ההרשעה העשויים להביא בעקבותיהם לחילוט החפץ (ה"ת 38033-05-13 **מירקס נ' מדינת ישראל**).

13. תכליות התפיסה נחלקות לשלוש: תכלית מניעתית - באשר לחפץ שעלול לשמש לביצוע עבירה (רע"פ 1792/99 **גאלי נ' משטרת ישראל**), תכלית ראייתית - באשר לחפץ שעשוי לשמש כראיה בהליך המשפטי ותכלית של חילוט - באשר לחפץ בו נעשה שימוש לצורך עבירה, או חפץ שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצוע (רע"פ 7600/08 **אברם נ' מדינת ישראל**). בנוסף לכך, בהתאם לסעיף 39(א) לפקודה, ניתן לחלט כל חפץ שנתפס, גם ככלי ענישה והרתעה.

14. תכלית תפיסת הרכב היא לצורך חילוטו. זוהי תכלית שצופה פני עתיד ומיועדת לאפשר למערכת אכיפת החוק לממש את סמכות הענישה שניתנה בידי בית המשפט לחלט חפץ הקשור בעבירה במסגרת העונש הנגזר על עבריו. בשלבים מוקדמים אלה של ההליך הפלילי, אף בטרם הוגש כתב אישום, נועדה התפיסה להבטיח כי יכולתו זו של בית המשפט לא תסוכל (בש"פ 342/06 **לרגו נ' מדינת ישראל**). במובן זה, תפיסת הרכב מהווה מעין "צו זמני" שנועד להבטיח את החילוט, באם בסופו של ההליך הפלילי יורשע המבקש.

15. סעיף 15ב לחוק שמירת הניקיון קובע:

(א) הורשע אדם בעבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש, לצוות על חילוט חפץ ששימש לביצוע עבירה כאמור.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הורשע אדם בביצוע עבירה לפי סעיף 13(ג)(1)(א)(א) (בסעיף זה - העבירה הראשונה), וביצע את אותה עבירה פעם נוספת בשלוש השנים ממועד ביצוע

העבירה הראשונה (בסעיף זה - העבירה השנייה), יצווה בית המשפט לאחר שהרשיעו בעבירה השנייה, נוסף על כל עונש, על חילוט הרכב שממנו הושלכה הפסולת כאמור בסעיף 13(ג)(1)(א), אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

16. עיינתי בחומר החקירה שהוגש לעיוני ומצאתי כי קיים חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות למבקש. בשולי הדברים אציין כי אין באישור העירייה שהוגש מטעם ב"כ המבקש בכדי להפחית את עוצמת חשד זה. החקירה אומנם טרם הסתיימה, אך סבורני כי בהתקיים החשד הסביר העולה מחומר הראיות, קיים סיכוי של ממש כי החקירה תביא להגשת כתב אישום. זאת ועוד, קיימת אפשרות כי ככל שיוגש כתב אישום, הרכב יחולט בסיומו של ההליך המשפטי.

17. בהינתן קיומה של עילת תפיסה מתמשכת, על בית המשפט לאזן בין הפגיעה בזכות הקניין של הפרט בגין התפיסה, אל מול תכלית התפיסה ואינטרס הציבור. במסגרת איזון זה, יחליט בית המשפט אם ניתן לשחרר את התפוס אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסתו, ואם כן- באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, כדי להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות בנכס התפוס (ר' בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל** ובש"פ 555/07 **יחיא נ' מדינת ישראל**).

18. מצאתי לציין כי יש ממש בטענת המשיבה לפיה השבת רכב במקרים מסוג זה, יוצרת סיכון להישנות ביצוע העבירות ולפעילות דומה בעתיד. יחד עם זאת, ולו בשל העדר עבר פלילי רלוונטי בעברו של המבקש, מצאתי לנכון להשיב את הרכב לבעליו בכפוף לתנאים שיבטיחו את האפשרות לחילוטו בעתיד.

19. לאור כל האמור, ולאחר עריכת האיזונים הרלוונטיים, אני מורה על השבת הרכב לבעליו בכפוף לערבויות והתנאים הבאים:

א. הפקדת מזומן בסך 20,000 ₪.

ב. אני אוסר על המבקש ו/או מי מטעמו ו/או על בעל הרכב לבצע כל דיספוזיציה ברכב. לצורך הבטחת איסור דיספוזיציה ברכב, תחתם התחייבות עצמית על ידי המבקש ועל ידי הבעלים הרשום של הרכב ע"ס 15,000 ₪, כל אחד.

ג. תערך פוליסת ביטוח מקיף לרכב לטובת מדינת ישראל.

ד. להבטחת התנאים תחתם בנוסף ערבות צד ג' על סך 20,000.

תיק החקירה יוחזר לידי נציג היחידה החוקרת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשע"ו, 11 פברואר 2016, בהעדר
הצדדים.